

bejdere, i Fremtiden at opretholde en saadan Told af 1 Kr. 50 Øre pr. Kilo. Jeg finder, at det er en meningsløs Beskyttelse; jeg finder, at det er meningsløst, at alle de øvrige Mennesker i Danmark skulle skatte til disse tre Fabrikanter. Dette er jo et Forhold, som et tidligere Medlem af dette Ting, Grosserer Pescheke-Køedt, gentagne Gange har draget frem; og man maa i højeste Grad paaskønne, at denne Mand, som selv er Gardinfabrikant, har draget denne Ting frem og lagt den aabent og ærligt paa Tingets Bord. Men jeg vil gøre gældende, at her viser det sig netop, hvor ganske urigtigt et saadant Tal er, og hvor lidt man overhovedet kan regne med det. For hvis nu Finansministeren gik hen og nedsatte Tolden f. Eks. til 1 Kr. pr. Kilo, og vi saa gik ud fra, at det vilde bevirke, at andre Lande kunde tage Konkurrencen op med os, saaledes at de Gardiner, som bruges her i Landet, bleve indførte, saa vilde det føre til, at Statskassen vilde tjene 150,000 Kr. om Aaret, og Befolkningen vilde tjene 75,000 Kr. om Aaret. Jeg synes ikke, der kan være noget klarere Bevis for, hvor skadelig denne enkelte Beskyttelse er for Industrien.

Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at der er selvfølgelig intet Menneske, heller ikke her i Danmark, som staaar paa det Standpunkt, at vi med eet Slag skulle afskaffe Industribeskyttelsen; det er maaske ganske urimeligt at sige det, for det er noget, som er ganske selvfølgeligt, og selvfølgelig Ting behøve vi ikke at sige. Men jeg vil dog fremhæve det, fordi jeg tror, at det bør siges.

Gaa vi saa over til andre Ting, saa skal jeg ganske kort dvæle ved Sukkertolden. Det er jo en Selvfølge og rimeligt, at den højtærede Finansminister nedsætter Beskyttelsen for saadanne Poster, hvor der er særlig Grund dertil. Og naar man ser, at Sukkerfabrikkernes Aktier staa i 171, og at de i de sidste Aar have givet 10, 18 og 15 pCt. Udbytte, saa er det jo rimeligt og naturligt, at den højtærede Finansminister har nedsat Sukkerbeskyttelsen. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der her er et særligt Forhold. Vi have faaet et Andragende fra de danske Sukkerfabrikker, som viser, at dette Forslag ikke er saa godt gennemarbejdet, som det kunde være. Det viser sig nemlig af dette Andragende, at der findes en Position, som vil medføre, at for Sukker til Raffinaderibrug under dette Løbenummer 229 vil Beskyttelsen endogsaa blive negativ, idet der efter Toldlovsforslaget skal erlægges en

mindre Told af 4 Øre pr. Kilo for indført Sukker, end der skal erlægges i Afgift, nemlig 5,2 Øre pr. Kilo, for dansk tilvirket Sukker af samme Kvalitet, altsaa en Fordel for udenlandsk Sukker paa 1,2 Øre pr. 1 Kilo. Det er selvfølgelig en Urimelighed. Thi selv om man ønsker Beskyttelsen nedsat, vil man dog aldrig gaa dertil at ville stille dansk Industri daarligere end udenlandsk Industri, saaledes at man vilde give, om jeg saa maa sige, en negativ Beskyttelse. Jeg skal ogsaa her henvisse til, at der maaske her kunde være nogen Anledning til at tage Spørgsmaalet om, hvorledes Sukkerfabrikkerne staa overfor Roedyrkerne, under Overvejelse. Jeg skal tillade mig ved en anden Lejlighed, naar jeg faar indhentet forskellige Oplysninger, som jeg ikke har i Dag, at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Sukkerfabrikkernes Stilling. Jeg skulde som sagt have indhentet en Del Oplysninger fra forskellige Roedyrkere, som jeg ikke har i Dag, men jeg skal nu kun fremhæve, at jeg betragter det som rimeligt, at det gøres saaledes, at en Industri, som har givet saa stort Udbytte og har været i saa høj Grad beskyttet, faar en Nedsættelse. Jeg ved ikke, om disse Tal ere rigtige, men der er en Mand, der fornylig i Tidsskriftet „Det ny Aarhundrede“ har skrevet en Artikel om hele Sukkerbeskatningen. Det er et ret indviklet Punkt, og han kommer til det Resultat, at „De danske Sukkerfabrikker“ nyde en ren Beskyttelse af 3,889,000 Kr. Om det er Tilfældet eller ikke, skal jeg lade staa hen, men det vil jo være meget interessant for det Udvalg, der maatte blive nedsat, at beskæftige sig med denne Sag.

Jeg skal dernæst tillade mig at sige, at der er et andet Punkt, hvorpaa der er en meget stor Nedsættelse i Beskyttelsen, og det kan kun glæde os, som sagt, at den højtærede Finansminister kommer med saadan en Nedsættelse. Det er Papirtolden. Den højtærede Finansminister gik spøgefuldt hen over det, da han forelagde Forslaget, og sagde, at hvis Folketinget ønskede at bibeholde den nuværende Beskyttelse paa Papir, skulde han ikke have noget imod det. Jeg tror, det var noget lignende, han sagde. Papirtolden er nu 5,20 Øre pr. Pund. Den er for Avispapir foreslaaet nedsat til 2 Øre pr. Pund. Det er jo en meget betydelig Nedsættelse, og det kan ikke andet end glæde os at se dette. Jeg skal tillade mig at oplyse en lille Smule om, hvorledes dette vil virke. Jeg har en Skrivelse fra Aktieselskabet